

11. Týždeň v Cezročnom období ,cyklus „B“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník: Lazurová 263, Kurimská 263, Kovaľová 263, Artimová 264
- Spovedanie pred a po sv. omši.
- Snúbenci budú elektronicky informovaní o stretnutiach.
- V utorok budú v školách odovzdané cez deti 2. ročníka rodičom prihlášky na 1. sv. prijímanie.

14.06.2021 Pondelok Pondelok 11. týždňa v Cezročnom období	08:00 16:45	Bartošovce (zdr., B. pomoc, ochranu ku cti sv. Jozefa - č. 113) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre rodinu - č. 216)
15.06.2021 Utorok Utorok 11. týždňa v Cezročnom období	07:00 16:00	Hertník (+Jozef - č. 187) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Boženu a Antona - 50 rokov manželstva - č. 162)
16.06.2021 Streda Streda 11. týždňa v Cezročnom období	16:45 18:00	Bartošovce (+Martin Š. - kňaz - č. 27) <i>*nedožité 20 rokov kňazstva</i> Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre rod. Košutovú a Monišovú - č. 66)
17.06.2021 Štvrtok Štvrtok 11. týždňa v Cezročnom období	16:45 18:00	Hertník (+Albert Sobek - I./VI_21) Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Stanislava - č. 57/úmysel č. 67 - 60 rokov) - <u>sv. omša ku cti a sláve D. Sv.</u> ADORÁCIA
18.06.2021 Piatok Piatok 11. týždňa v Cezročnom období	07:00	Hertník (+Rudolf - č. 228)
19.06.2021 Sobota Sobota 11. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Romualda, opáta alebo Panny Márie v sobotu (ľubovoľná spomienka)	08:00	Bartošovce (zdr., B. pož. a poďak. pre Františka s rod. - 40 rokov - č. 41) Hert. (za veriacich - z 27.6.21_13.neB) súkr.
20.06.2021 NEDEĽA 12. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „B“	07:30 09:00 10:30	Hertník (zdr., B. pož. a pre Václav Kunec - 70 rokov života) Bartošovce (zdr., B. pož. a ochrana rodín - č. 228) Hertník (za veriacich)

RÍMSKOKATOLÍCKA

JÚN 2021

CIRKEV
FARNOSŤ SV.
KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 353

HerBartníček

Ježišu, daj, nech sa moje srdce podobá tvojmu

Uctievanie Najsvätejšieho Srdca Ježišovho veriacim ukazuje, že Boh je blízko pri človeku, rozumie jeho pocitom a tomu, čo prežíva. Ukazuje, že sa Boha nemusíme báť, že Boh rozumie ľudským citom.

Symbol srdca je hlboko biblický výraz. Je stredom osobnosti, rozhodovania. Ide už o starozákonný obraz. Keď sa vo Svätom písme hovorí o srdci, myslí sa tým osobnosť človeka, jeho charakter a vlastnosti. V knihe *Malý princ* je nadčasová veta: „Dobré je viditeľné iba srdcom, to podstatné je očiam neviditeľné.“ Toto presne vystihuje aj sviatok Božského Srdca, učí nás dobré vidieť srdcom.

Pohľad na Božské Srdce nám pripomína, že Ježiš ako bohočlovek prežíval, rovnako ako aj my, všetky pozitívne i negatívne pocity – radosť, smútok, hlad či smäd.

Srdce Ježišovo nie je len vzorom, ale je posilou. S Ježišovým srdcom sa dá stretnúť v Eucharistii. Dochádza tam k stretnutiu dvoch srdc – ľudského, ktoré je nedokonalé, zranené, potrebuje posilu, a Ježišovho, ktoré je najdobrotivejšie, najláskavejšie a plné sily. Tak ako nám niekedy dá silu stretnutie s niektorými ľuďmi, o čo väčšiu silu nám dáva stretnutie s Ježišom.

Pretvoriť srdce

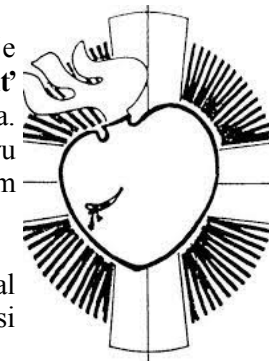
„Ježišu, tichý a pokorný srdcom, pretvor naše srdce podľa svojho srdca.“ Ide azda o najznámejšie náboženské zvolanie, ktoré súvisí s Božským Srdcom. Čo to však naozaj znamená?

O pretváraní srdca sa píše už v Starom zákone. Prorok Ezechiel píše: „Dám vám nové srdce a nového ducha do vášho vnútra; odstránim kamenné srdce z vášho tela a dám vám srdce z mäsa“ (Ez 36,26). Evanjelista Matúš zapísal Ježišov výrok: „Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom“ (Mt 11,29).

Nejde o žiaden stredoveký náboženský povzdych. Dôležité je slovíčko pretvoriť. **Pretvoriť srdce znamená zmeniť charakter človeka.** Naše srdce sa má učiť od Ježišovho Srdca. Máme si brať príklad z Ježišovej osobnosti, z jeho charakteru a konania. Ježišovi môžeme odovzdávať veci, ktoré v našom živote nefungujú, a prosiť ho, aby ich premieňal.

Nejde len o zbieranie prvých piatkov

S Božským Srdcom súvisí aj 12 veľkých prisľúbení, ktoré dal Ježiš prostredníctvom sv. Margity Márie Alacoque tým, ktorí si vykonajú pobožnosť deviatich prvých piatkov.

Tento zvyk má aj širší rozmer. Mnohí veriaci sa vďaka tomu naučili pravidelne pristupovať k svätej spovedi. Je dobré, ak sa pravidelnosti spovede učia už deti. Dôležité je pristúpiť k sviatosti zmierenia vždy, keď človek cíti, že sa potrebuje zmieriť s Bohom. Najlepšie je, keď deti idú k sviatosti zmierenia spolu s rodičmi alebo keď ich k tomu motivuje kňaz.

Nemusíme si vždy uvedomovať potrebu spovede. Preto je vhodné povedať si, že raz mesačne chcem prijať Božie odpustenie a Božiu lásku a najvhodnejšie to je v prvopiatkovom týždni. Niekedy totiž potrebujeme akoby pripomienku.

Sviatosť zmierenia je aj o tom, že človek sa zastaví a zamyslí sa, kam kráča, čo prežíva. Nie je to o tom, že Boh nám rozkázal: choď sa vyspovedať.

Tradicia prvých piatkov je jedna z foriem, ako zachytiť niektorých ľudí. Tým, ktorí chodili pred pandémiou pravidelne na svätú spoveď a teraz majú problém na to opäť naskočiť, môže práve tento zvyk pomôcť.

Nejde len o zbieranie prvých piatkov. Áno, ide aj o prisľúbenia, ale hľadáme tiež, čím naplniť mesiac po spovedi. Pri každej spovedi je potrebné urobiť si konkrétne predsavzatie na ďalší mesiac. Ide napríklad o záväzok čítať si Sväté písmo alebo ozvať sa niekomu, s kým majú ľudia naštrbené vzťahy a dlhšie spolu nehovorili.

Počas júna, ktorý je celý zasvätený Božskému Srdcu Ježišovmu, pozýva k jednoduchej modlitbe aj pápež František. „**Ježiš, daj, nech sa moje srdce podobá tvojmu.**“ Takto sa podľa Svätého Otca aj naše srdce kúsok po kúsok stane trpezlivejším, veľkodušnejším a milosrdnejším. (*postoj*)

Päť tajomstiev, ako žiť pre Božie kráľovstvo

Je v nás čosi, čo miluje záhady, ktoré sú plné paradoxov. Možno preto, že sme boli stvorení na obraz Boha a On ich miluje tiež.

1. Boh ťa stvoril, aby si bol nebezpečný, preto musíš bojovať s pohodlnosťou

Všetko v nás túži po pohodlí, no viera nemá s pohodlnosťou nič spoločné. Boli sme stvorení, aby sme bojovali so zlom, aby sme sa vo svete stali hrozbou silám nespravodlivosti. Keď sa vzdávame pohodlia, máme prístup k Božej moci. V Biblii je verš, v ktorom Boh vyhlasuje: „Si mi kladivom.“ Znie to poeticky, no je to pravda — sme nebezpečné zbrane v Božích rukách.

2. Musíš sa vydať na cestu, aby si zistil, kým naozaj si

Aj ľudia s najlepšimi úmyslami môžu priateľom a členom rodiny zabrániť, aby odhalili hlbšie aspekty ich identity. Jedným z dôvodov, prečo „ani jeden prorok nie je vzácny vo svojej otčine“ ([Lukáš 4:24](#)) je, že musí odísť, aby objavil svoj dar. Na ceste ťa môžu čakať ťažké skúšky, ale po nich pochopíš, kým Boh chce, aby si bol.

3. Musíš byť zlomený, aby si odhalil, aký si silný

Jednou z úžasných tém v Biblii je sila v slabosti. Boh si užíva, keď sa môže zjaviť v hodine dvanástej, keď my už máme prázdne ruky. Jeho moc sa stáva dokonalou v našich slabostiach ([2. Kor 12:9](#)). Cesta k Božej moci vedie cez zlomenosť.

4. Svet ťa bude nenávidieť, ale tak to má byť

Keď Ježiš vysielal učeníkov na cestu, nevravel, že všetko pôjde ľahko. Vyslal ich s varovaním ([Matúš 10](#)), aké to pre nich bude ťažké. A aj keď im to neľahčoval, trikrát povedal: „Nebojte sa.“ Na ceste do tmavých údolí života sa môžeme cítiť osamelo, no Ježiš tam ide s nami.

5. Boha počuť v tichu

Naozaj skvelou správou je, že Boh sa neskrýva v záhadách. Je Bohom, ktorý túži po vzťahu s nami a chce, aby sme Ho spoznávali. Ak sa stíšime a budeme Našho očakávať, zjaví sa nám a pošepne niečo, čo sa dotkne našej duše. Ježiš nám hovorí, že Jeho ovce počúvajú Jeho hlas. Do cesty sa nám však stavia hluk sveta. Ak túžime po Bohu, nájdeme Ho v tichosti. (*evs*)

Modlitba, ktorá premieňa...

Ak sa modlíme s veľkou vierou a nasadením, ostatní na nás vidia, že sme spokojní, lebo **vlastníme pokoj**, ktorý sa prenáša do okolia. Pokoj, ktorý prekonáva všetky utrpenia čo máme, aj keď trpíme úplne rovnako ako všetci ostatní. Oni vtedy cítia radosť z našej prítomnosti, tú radosť, o ktorej Ježiš hovorí, že ju svet dať nemôže, pretože ju nosíme v srdci, tú malú časť neba, v ktorom sme žili počas svojej modlitby a

zostala v nás.

Dnes je už celý svet smädný po Bohu. Ak ho nemôžeme uspokojiť, tak je to preto, lebo mu dávame iba svoje slová a tie o Bohu „len hovoria“ a nežijú. **Svet potrebuje Boha.** Počúvajme dobre jeho volanie a ostávajme s ním v trvalom rozhovore.

Dnes sa často nedoceňuje ústna modlitba, lebo panuje mienka, že mentálna modlitba je dôležitejšia. Lenže to, na čom ozaj záleží je **vzťah k Bohu a s Bohom**, ktorý je aj v mentálnej aj v ústnej modlitbe, aj v strelných modlitbách, aj pri ruženci, aj vo všetkých úkonoch zbožnosti... i v tej ľudovejšej a jednoduchšej forme. Všetky tieto príležitosti sú v skutočnosti individuálnym vzťahom s Bohom. Vzťahom, ktorý sa nezrodí v modlitbe, ak sa nezrodí v našom živote. To znamená, že sa **nemožno skutočne „modliť“**, ak celý náš život nespočíva v **myšlienke na BOHA**. Keď máme tento pravý vzťah s Ježišom, vtedy sa akákoľvek modlitba stáva najkrajším a najživším okamihom nášho dňa, hoci sa nám to nezdá. Stane sa pre nás, podľa Ježišových slov živým prameňom: „Kto verí vo mňa, potečú z neho prúdy živej vody“ (Jn 7,38). Chcime sa vyznačovať hlbokým a úplným pokojom, usilujme sa o ľudskú plnosť, ktorú nám môže dať len Boh, tak budeme do nášho okolia vyžarovať pokoj, srdečnosť, lásku a úsmev. (*P. Foresi: Môžem sa s ním rozprávať stále*)

texty neprešli jazykovou úpravou